

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 16 вересня 2014 р. // http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=248387631.
2. URL: <https://mtu.gov.ua/content/shchodo-stanu-implementacii-ugodi-pro-asociaciyu.html?PrintVersion>.
3. Kowalski T. Rozwój środowiska instytucjonalnego w nowych krajach Unii Europejskiej przykład Estonii i Polski / Tadeusz Kowalski, Clas Wihlborg, Vello Vensel // Ruch prawniczy, ekonomiczny i socjologiczny ROK LXIX – zeszyt 1 – 2007. S. 151–171.

УДК 331.5

М.І. СТЕГНЕЙ

доктор економічних наук, професор,
декан факультету економіки, управління та інженерії,

І.В. ЛІНТУР

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів,
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево, Україна

А.-М. І. АРХАНГЕЛЬСЬКА

студентка ОС «бакалавр»,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
м. Ужгород, Україна

ЗАЙНЯТИСТЬ НАСЕЛЕННЯ ТА ПРІОРИТЕТИ СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

На фоні світової економічної історії, Україна вирізняється особливими масштабами занепаду економіки. За період економічної кризи (1990 – 2000 рр.) ВВП скоротився на 59,2%, обсяги промислової продукції – на 48,9%, сільського господарства – на 51,5%. Реальна заробітна плата скоротилась в 3,82 рази, а реальні виплати пенсії – в 4 рази. За 1990 – 2000 роки спостерігалася ситуація економічного занепаду. В період з 2000 року з'являються натяки на припинення подальшого падіння і забезпечення економічної стабілізації і зростання в Україні.

Дані таблиці 1 демонструють динаміку зменшення зайнятого населення (із 19 180,2 тис осіб у 2010 році до 16 156,4 тис осіб у 2017 році у віці 15-70 років), що є негативним явищем на ринку праці.

Таблиця 1

Динаміка показників чисельності зайнятого та безробітного населення України за 2010-2017 рр.*

	Економічно активне населення							
	зайняте населення				безробітне населення (за методологією МОП)			
	у віці 15-70 років		працездатного віку		у віці 15-70 років		працездатного віку	
	у середньому, тис. осіб	у % до населення відповідної вікової групи	у середньому, тис. осіб	у % до населення відповідної вікової групи	у середньому, тис. осіб	у % до економічно активного населення відповідної вікової групи	у середньому, тис. осіб	у % до економічно-активного населення відповідної вікової групи
2010	19 180,2	58,4	17 451,5	65,5	1 713,9	8,2	1 712,5	8,9
2011	19 231,1	59,1	17 520,8	66,3	1 661,9	8,0	1 660,9	8,7
2012	19 261,4	59,6	17 728,6	66,9	1 589,8	7,6	1 589,2	8,2
2013	19 314,2	60,2	17 889,4	67,3	1 510,4	7,3	1 510,3	7,8
2014	18 073,3	56,6	17 188,1	64,5	1 847,6	9,3	1 847,1	9,7
2015	16 443,2	56,7	15 742,0	64,7	1 654,7	9,1	1 654,0	9,5
2016	16 276,9	56,3	15 626,1	64,2	1 678,2	9,3	1 677,5	9,7
2017	16 156,4	56,1	15 495,9	64,5	1 698,0	9,5	1 697,3	9,9

*Складено за даними Державної служби статистики України

Також спостерігається динаміка зменшення безробітного населення (із 1 713,9 тис. осіб у 2010 році до 1 698 тис. осіб у 2017 році у віці 15-70 років), що є позитивним явищем на ринку праці.

В результаті відсутності власної національної трансформаційної моделі і не найкращого використання чужих моделей економічного зростання, на жаль, перехід в нову якість видався руйнівним. Замість прогресивних економічних і науково-технологічних змін, створення соціально орієнтованого демократичного суспільства, підвищення матеріального і духовного рівня життя населення – Україна отримала глибокий занепад.

Держава відіграє значну роль в регулюванні економічного зростання. Тому потрібно розглянути які засоби державного регулювання найкращим чином можуть стимулювати цей процес. Економісти різних теоретичних напрямків рекомендують різні можливі методи стимулювання економічного зростання. Наприклад, деякі вчені пропагують індустріальну політику за допомогою якої держава взяла би на себе пряму активну роль в формуванні структури промисловості для спонукання економічного зростання. Уряд міг би прийняти заходи щодо прискорення розвитку високопродуктивних галузей і сприяючи переміщенню ресурсів із низькопродуктивних галузей.

Уряд також міг би збільшити свої витрати на фундаментальні дослідження і розробки, щоб стимулювати технічний прогрес та розвиток інформаційних технологій. Зростання витрат на освіту також може сприяти підвищенню якості робочої сили і зростанню продуктивності праці. При всій багатогранності і складності можливих методів стимулювання економічного зростання і зміни структури економіки України більшість економістів єдині в тому, що це є досить важкою задачею, капіталоємність і схильність до збережень не легко піддаються засобам регулювання. Існують відповідні фактори, що стримують економічне зростання в Україні.

Але, незважаючи на певні позитивні зміни за останні роки (2010–2017 рр.), Україна залишається в порочному колі занепаду. (рис. 1)

Рис. 1. Схематичне зображення кола економічного занепаду

Аналіз статистичних показників доводить недостатній рівень доходів на душу населення в Україні, що призводить до незначних заощаджень і низького рівня попиту, що в свою чергу викликає низький рівень інвестицій в людський капітал та соціальний захист населення, а в сукупності з відтоком робочої сили за кордон спричиняє низький рівень виробництва, що знову пов'язане із низьким рівнем доходів на душу населення в Україні. Низький рівень життя населення, в комплексі з низьким рівнем суспільних послуг, і достатньо висока макроекономічна нестабільність в Україні викликає зростання недовіри населення до бізнесу та влади, що негативним чином впливає на інвестиційну діяльність та економіку в цілому [2]. Існуюче податкове законодавство, корупція та хабарництво, розповсюджені в держструктурах, не дають можливості розвиватися приватному бізнесу, а для прибуткової роботи – потрібно або уходити в «тінь» або зрощуватися з державним апаратом. Тому, для детінізації економіки і покращення

інвестиційного клімату в країні потрібно створити такі умови, коли за законом працювати вигідно.

Підсумовуючи можна стверджувати, що найперспективнішою для України є концепція інвестиційно-інноваційної моделі, головними відмінними рисами якої є різке збільшення капіталовкладень в інформаційні технології та людський фактор, перехід на новітні високопродуктивні та гнучкі види інтелектуального виробництва, здатність національних компаній підвищувати ефективність і гнучкість економічної діяльності, збільшувати продуктивність за рахунок зменшення трансакційних витрат (особливо витрат на управлінський апарат). Таким чином, пріоритети стратегії економічного розвитку України повинні націлюватись на випереджаючий розвиток, базуватися на порівняльних перевагах української економіки та відповідати напрямкам глобального техніко-економічного розвитку. Успіх структурної перебудови країни забезпечить лише збіг національних і глобальних інтересів за наявності регулюючого контролю та підтримки державою тих галузей національної економіки, які можуть бути носіями економічного зростання у масштабах світового ринку.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Проскура, В. Ф. Оцінка стану економічної безпеки та зайнятості населення Закарпатської області в умовах євроінтеграційних процесів / В.Ф. Проскура, О.В. Максютова, Д.В. Максютова-Грешкулич // Економіка та суспільство: електронний науковий фаховий журнал. - Мукачево, 2016. - №7. - С.573-581.

УДК 336.717.71:339(043.2)

Д.Ю. СУХАНОВА

студентка ОС «бакалавр»,

Науковий керівник: к.е.н., доц. Побоча К.П.,

Університет державної фіскальної служби України,

м. Ірпінь, Україна

**ДІЯЛЬНІСТЬ З ТОРГІВЛІ ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

В сучасних умовах розвинений ринок цінних паперів є необхідним елементом ефективно функціонуючої економіки. Адже це механізм за допомогою якого встановлюються відповідні правові та економічні взаємовідносини між підприємцями, корпораціями та іншими структурами, яким необхідні фінансові кошти для свого розвитку та організаціями та громадянами, які можуть їх надати на певних умовах.

Становленню цивілізованих ринкових відносин, організованого і регульованого ринку товарів та капіталів може також сприяти внесення істотних змін у відносини біржових структур з державою. Зокрема, ці відносини повинні розумно і виважено розвиватися шляхом державного регулювання і саморегулювання діяльності бірж, внесення часткових змін у їхній статус, який передбачав би перетворення їх у інформаційно-методичні центри комерційної діяльності, включаючи й право реєстрації всіх операцій в економіці України. Більше того, біржі України здатні перетворитися у центри формування ринкової політики цін, однакової як для державного, так і для ринкового секторів економіки.

Незважаючи на те, що фондовий ринок України розвивається, доречно виділити наступні проблеми:

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>